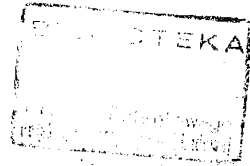

URZĄD PATENTOWY

Edu n gph

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 14679.

Kl. 61 a 19.

Ernst Kraemer
(Stuttgart, Niemcy)
i Karl Hörrmann
(Ernstmühl, Niemcy).

Schron przeciwgazowy.

Zgłoszono 22 sierpnia 1930 r.
Udzielono 30 września 1931 r.

Przedmiotem wynalazku niniejszego jest schron dla wojska i ludności cywilnej na wypadek ataków gazowych. Istniejące dotychczas maski gazowe przy dzisiejszym stanie techniki gazów trujących nie dają dostatecznej ochrony, a przy pewnych gazach zupełnie nie skutkują. Dotychczas brak rzeczywiście użytecznych i w zupełności pewnych urządzeń, które zapobiegałyby skutkom ataku gazowego. Według wynalazku schron stanowi klosz szklany o podwójnych ściankach, przyczem znajdująca się pomiędzy temi ściankami przestrzeń wypełniona jest płynem, najlepiej gliceryną; klosz ten spoczywa na dnie fasonowej płyty szklanej i uszczelniony jest

zapomocą zamknięcia hydraulicznego. W razie potrzeby przez górną część klosza można odciągać zużyte powietrze. Dopływ świeżego powietrza następuje z butli stalowych, zawierających mocno sprężone powietrze, np. z dużą zawartością tlenu. Prócz tego klosz zawiera zbiornik do przechowywania żywności i szczelnie zamykającą się skrzynkę ustępową, które to przedmioty służyć mogą okolicznościowo jako siedzenia. Dla łatwego podnoszenia klosza przy wchodzeniu do niego waga jego może być w przybliżeniu wyrównana zapomocą przeciwwagi.

Na rysunku przedstawione jest dla przykładu urządzenie według wynalazku.

Fig. 1 przedstawia przekrój podłużny urządzenia.

Fig. 2 przedstawia przekrój odciągacza powietrza.

Schron składa się z klosza *a*, który może posiadać przekrój czworokątny, okrągły lub owalny. Klosz posiada podwójne ścianki szklane *b*, które połączone są ze sobą zapomocą usztywnień *c*, przestrzeń pomiędzy ściankami wypełniona jest cieczą *d*, najlepiej gliceryną. Takie wypełnianie cieczą służy do lepszego uszczelnienia ścianek klosza. Dla oszczędności można również stosować masywne, starannie wypróbowane, zwyczajne ścianki szklane. Na dnie znajduje się mocna fasonowa płyta szklana *e*, która ułożona jest na miękkim podłożu, np. na dywanie. Umieszczony na zewnętrznym obwodzie płyty żłobek *f* napełniony jest cieczą np. gliceryną i stanowi łożysko klosza szklanego *a*, którego przestrzeń wewnętrzna w ten sposób jest szczelnie zamknięta od przenikania gazu z zewnątrz. Odświeżanie powietrza w kloszu odbywa się z butli stalowych *h*, umieszczonych na kozłach *g* na dnie klosza. Butle te, jak również skrzynka do przechowywania żywności *i* i skrzynka *k*, służąca jako ustęp i która szczelnie się zamyka i ewentualnie może być otoczona drewnianą ścianą, mogą służyć w razie potrzeby jako siedzenie. Odciąganie zużytego powietrza odbywa się zapomocą stożkowego, zmniejszającego się w górę otworu *m*, znajdującego się w górnej części klosza. Otwór ten posiada pewną ilość sitowatych płytek *n*, których wewnętrzne przestrzenie wypełnione są masą *o*, pochłaniającą zwykłe gazy i która może być zmieniana. Powietrze, które w kloszu zawsze znajduje się pod małym ciśnieniem, może wolno i równomiernie ulatniać się przez te sita i porowate wypełnienie w miarę jak zostaje wypierane przez świeże powietrze, zawierające tlen. W czasie największego niebezpieczeństwa otwór może być szczelnie za-

mknięty zapomocą kłapy *q*, posiadającej gumowe uszczelnienie *p* i umocowanej na zawiasach *r*, która może być otwierana mniej więcej do oznaczonego na rysunku położenia; dla zamknięcia kłapy płyta przyciska się do sufitu zapomocą skrzydełkowej nakrętki *s*. Dolna strona płyty może jeszcze posiadać miskę szklaną *t*, otaczającą żarówkę, do której dopływa prąd z suchej baterji. W celu podnoszenia klosza dla umożliwienia wejścia, klosz zawieszony jest na linie *u*, która biegnie na rolkach *r* i posiada przeciwwagę *w*, wyrównującą częściowo wagę klosza. Pionowe prowadzenie klosza odbywa się zapomocą stojaków *y*, posiadających rolki *x*. W razie potrzeby klosz podnosi się w górę, następnie po wejściu do środka klosz opuszcza się znów zpowrotem zapomocą rączek *z* i po skończonem niebezpieczeństwie również podnosi się znów z wewnątrz. Przy mniejszych rozmiarach wykonania zbytne są szyny prowadzące, a klosz może być zwyczajnie przechylony zapomocą jednostronnego pociągania lina.

Zapomocą tego urządzenia, które może być wykonane we wszystkich rozmiarach np. dla jednej rodziny, dla całego domu mieszkalnego, lub dla całego zespołu domów i które ma zastosowanie również w polu, w podrzędniejszych pomieszczeniach lub w wagonach kolei żelaznej, można skutecznie przeciwdziałać niebezpieczeństwu ataku gazowego.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Schron przeciwgazowy, znamieny tem, że składa się ze szklanego klosza (*a*) o podwójnych ścianach, między którymi znajduje się ciecz, przyczem klosz spoczywa na płycie szklanej (*e*) w rowku (*f*), uszczelnionym zapomocą cieczy, i na suficie posiada otwór (*m*) do odciągania zużytego powietrza, który może być zupełnie zamknięty, przyczem lina pociągowa (*u*,

v) z przeciwwagą (*w*) umożliwia łatwe podnoszenie klosza.

2. Schron według zastrz. 1, znamien-ny tem, że w otworze (*m*) sufitu umie-szczona jest pomiędzy sitami (*n*) pewna ilość wkładek (*o*), pochłaniających gazy trujące, przyczem pod otworem (*m*) znaj-duje się szczelna klapa, która zamyka

schron w razie wielkiego niebezpieczeń-stwa.

Ernst Kraemer.
Karl Hörmann.
Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

Fig.1.

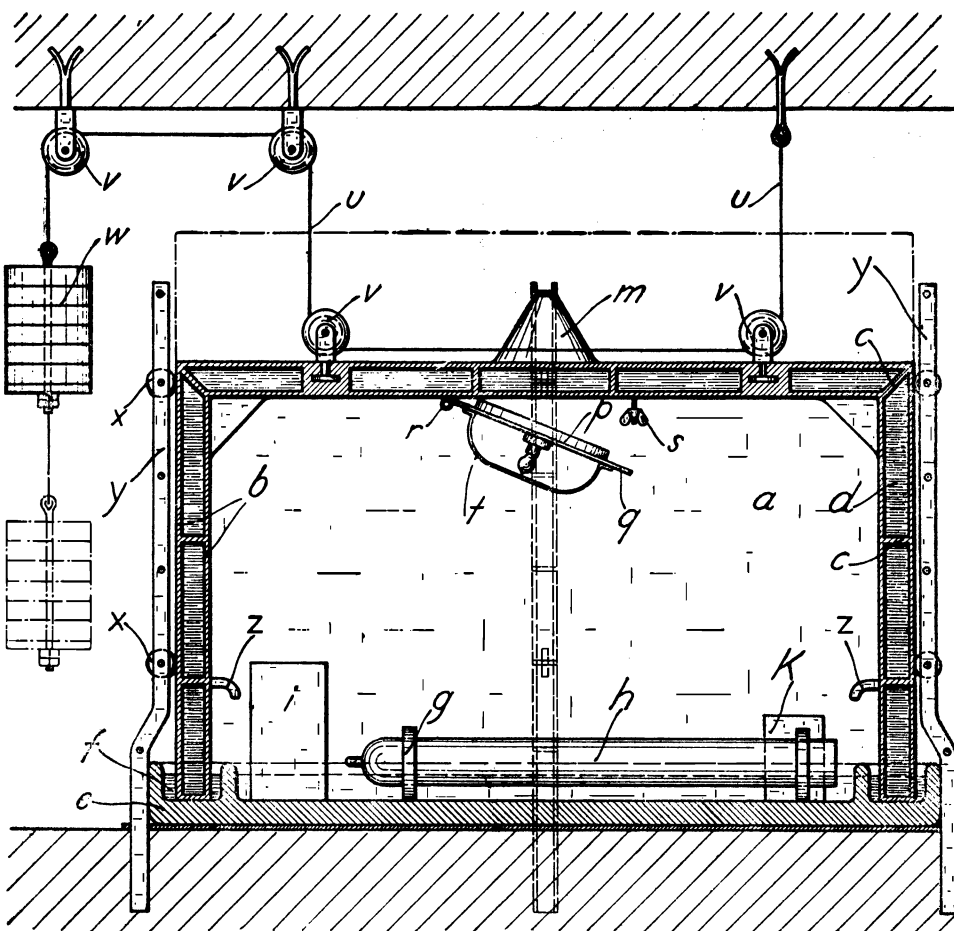

Fig.2.

